вона ще не виросла і не втратила голову
від чорної музики у власних зап'ястях
і світло з небес і початки голоду
в її долонях будуть за щастя

вона ще не падала на мокрі матраци
і в кров її не вливався поспіх
і ще не блукала південними трасами
худоба — тавровані мов плацкартна постіль

ні болю в легенях ні решти блиску
в темній траві без кінця і міри
й гарячі квіти високого тиску
не росли на відкритих ділянках шкіри

і друзі на станціях і ріки в селищах
дбають про свій подорожній статок
і одяг випалюється на сонці все ще
вірно тримаючись її лопаток

вона ще не може просто померти
зализує рани наче конверти
чистить зуби мов табельну зброю
і засинає поруч з тобою

1999